

Preek in de Scheppingszangdienst, Capelle-Schollevaar, 18 september 2011, 16.00 uur

Thema: 'Hoe groot zijt Gij!' naar aanleiding van Psalm 104 (centrale tekst: vers 1).

1. Gods voetsporen

Een Europese groep maakte een rondreis door het Midden-Oosten. Op een morgen kwam één van de toeristen naar buiten, net op het moment dat de Arabische gids opstond van zijn morgengebed. 'Waarom denkt u dat er een God is?' vroeg de Europeaan, en in zijn stem klonk duidelijk een stuk spot. 'Als ik 's morgens opsta,' zei de gids, 'hoe weet ik dan of er 's nachts een kameel langs mijn tent gelopen is? Er is maar één manier waarop ik dat kan weten: ik zie zijn hoefafdrukken, zijn sporen in het zand. Ziet u daar al die kleuren in de lucht, nu de zon aan het opkomen is? Dat is geen voetspoor van een dier of van een mens, het zijn de voetsporen van God. Hij Zelf is hier voorbij gekomen.'

2. De schepping brengt tot verwondering

De schepping vertelt over de Schepper. Zoals een schilderij iets zegt over de schilder. Dat is precies de boodschap die ook in Psalm 104 naar voren komt. Het is een Psalm vol lof aan God. In grote lijnen volgt deze Psalm de volgorde van de scheppingsdagen, in Genesis 1. Eerst gaat het over het licht, en dan over de lucht en het water, dan over het land en de planten, dan over de zon en de maan, dan de vissen en de vogels, en tenslotte de andere dieren en de mens. Door de hele Psalm klinkt de verwondering. Bijvoorbeeld in vers 24: 'Hoe talrijk zijn Uw werken, HERE, alles hebt U met wijsheid gemaakt. Vol van Uw schepselen is de aarde!' Ver-wonder-ing, daarin zit het woord 'wonder'. De wereld is een wonder!

Verwondering vraagt om aandacht, en aandacht vraagt om tijd, en om rust. Als je gejaagd leeft, en gehaast, dan komt er niet veel van verwondering. Op zichzelf is dat al een reden om bewust momenten te nemen van rust, en van aandacht voor wat je ziet om je heen. Van lieverlee begint de herfst weer, met al die schitterende kleuren. Ze zijn ons gegeven om ervan te genieten, om ons te brengen tot verwondering, tot aanbidding van de Schepper.

In de Psalm komt nadrukkelijk naar voren dat de hele schepping niet alleen ooit is gemáákt door de Schepper, maar ook elke dag van die Schepper afhankelijk blijft. Vers 27: 'En allen zien ernaar uit dat U voedsel geeft, op de juiste tijd. Geeft U het, dan doen zij zich te goed, opent zich Uw hand, dan worden zij verzadigd. Verberg Uw gelaat en zij bezwijken van angst, ontnem hun de adem en het is met hen gedaan, dan keren zij terug tot het stof dat zij waren. Zend Uw adem (of, anders vertaald: "Zend Uw Geest") en zij worden geschapen, zo geeft U de aarde een nieuw gelaat.'

God is de Schepper van alle dingen, maar Hij is ook de Onderhouder van alle dingen. Hij heeft deze schepping niet losgelaten, zoals een klokkenmaker een klok maakt en dan zegt: 'Zo, ga jij nu maar tikken.' Nee, God blijft Zijn schepping dragen, van dag tot dag.

3. Ook in de natuur zien we dat deze wereld gebroken is

Is dan alles in de schepping zoals God het oorspronkelijk bedoeld heeft? Dat niet. Helaas niet. Toen wij ons als mensen van God verwijderden, hebben we als het ware de schepping in onze val meegesleurd. Er kwam een afstand tussen de hemel en de aarde, en de machten van de chaos en van de boze zagen hun kans. En zo zijn er de natuurrampen, de aardbevingen en de vulkaanuitbarstingen. Zo is ook de wreedheid in de natuur gekomen: het 'eten of gegeten worden'. En het mooie is: de Bijbel spreekt niet alleen over een nieuw bestaan voor de mensen, in een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, maar ook over een nieuw bestaan voor de planten en de dieren. Nu gaan de bloemen nog dood, dan niet meer. Nu vreet het ene dier het andere op, maar dan, zo lezen we in Jesaja 11, 'dan zal een wolf zich neerleggen naast een lam, een panter vlijt zich bij een bokje neer; kalf en leeuw zullen samen weiden en een kleine jongen zal ze hoeden. Een koe en een berin grazen samen, hun jongen liggen bijeen; een leeuw en

een rund eten beide stro. Bij het hol van een adder speelt een zuigeling, een kind graait met zijn hand naar het nest van een slang. Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel Mijn heilige berg. Want kennis van de HEER vervult de aarde, zoals het water de bodem van de zee bedekt.'

Ook in de natuur zien we dat de wereld waarin we nu leven een gevallen wereld is, een gebroken wereld. En toch is er in de natuur nog zóveel moois en goeds overgebleven, dat je overal die voetsporen van God terugziet. Zijn vingerafdrukken.

4. Gods wonderen in de natuur

Overal in de schepping wemelt het van de wonderen, en je moet wel zand in je ogen hebben om dat niet te zien! Ik las over Nathaniel Olson, een wetenschapper die laat zien hoeveel wonderen er verborgen zijn in de natuur.

Zout bijvoorbeeld. Zout is een wonder. Zout bestaat uit twee stoffen: natrium en chloor. Los van elkaar zijn die stoffen allebei giftig, als je ze binnen krijgt sterf je eraan. Maar samen vormen ze zout, dat een mens nodig heeft en dat het eten op smaak brengt.

Nog een voorbeeld: alnico-magneten zijn de allersterkste magneten ter wereld. Alnico, dat staat voor aluminium, nikkel en kobalt, dat zijn de drie componenten waaruit deze magneet bestaat. Maar die drie componenten zijn op zichzelf genomen helemaal niet magnetisch. En samen wel! Is het niet wonderlijk?

Olson noemt nog een derde voorbeeld: water. De scheikundige formule voor water is H₂O, twee delen waterstof en één deel zuurstof.

Waterstof is brandbaar, zuurstof is ook heel brandbaar. Maar combineer waterstof en zuurstof en je hebt water, waarmee je vuur kunt uitblussen!

En zo zit de hele natuur vol, boordevol wonderen. Hoe een lichaam functioneert. Hoe een wond zichzelf herstelt. Je verstand kan er niet bij! De dichter van Psalm 104 komt woorden tekort! Zóveel moois, zóveel overweldigende schoonheid! En dan staat er aan het einde van die Psalm opeens een regel, die vreemd overkomt. Na dat hele loflied op de schepping lezen we in vers 35: 'Zondaars zullen van de aardbodem verdwijnen, onrechtvaardigen zullen niet meer bestaan. Prijs de HEER, mijn ziel.'

Is dat niet vreemd? Opeens zo'n uithaal naar de zondaars en de onrechtvaardigen? Het lijkt wel alsof die zin helemaal niet past in deze Psalm.

Toch is dat wel zo. Want als je nou de wonderen van de natuur op je laat inwerken, zó mooi, zó puur, zó oneindig indrukwekkend, hoe is het dan in de wereld mogelijk dat mensen die natuur uitbuiten, dat mensen de vinnen van haaien levend afsnijden, omdat ze haaienvinnensoep

willen eten? Hoe is het mogelijk, dat mensen illegaal oerwouden kappen, alleen voor het geld? Hoe is het mogelijk dat kippen dan worden opgesloten in hokjes, waarin ze nog niet eens hun kop omhoog kunnen doen? Hoe is het mogelijk dat de ene mens de andere uitbuit, en tot een slaaf maakt?

Hoe meer je onder de indruk raakt van de schepping, hoe meer eerbied je krijgt voor de Schepper, en hoe meer je beseft: 'Zonde, onrecht, schuld, die passen niet in Zijn wereld! Alle ellende die wij mensen aanrichten, dat is een klap in het gezicht van de goede God! Zonde, en zondaren, passen niet in deze schepping!'

5. Het grootste wonder: nieuw leven leven voor mensen!

En daarom is het zo'n compleet wonder, dat God Zelf heeft ingegrepen. Dat Hij Zijn Zoon heeft gegeven voor het leven van de wereld. En elke dag komen er wereldwijd duizenden en nog eens duizenden mensen tot geloof in die Verlosser, Jezus Christus. In de sloppenwijken van Rio de Janeiro, in de oerwouden van

Indonesië, op Chinese woonboten en in villawijken van Californië, over de hele wereld doet de Heilige Geest Zijn werk. En mensen komen tot nieuw leven, mensen worden opnieuw geboren. Dat is het grootste wonder.

6. Ook de schepping zal ooit mogen delen in dat nieuwe leven!

God roept nieuw leven wakker. En ooit komt er een dag, dat de hele schepping in dat nieuwe leven zal delen. Paulus schrijft daarover in Romeinen 8. Hij zegt: 'Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt.' Maar dat zal niet altijd zo blijven, schrijft Paulus dan. 'De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn. Ook de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt.' Er is hoop, hoop voor de toekomst.

Daarom is er alle reden voor een lied, een lied in je ziel. Daarmee begint Psalm 104, en daarmee

eindigt Psalm 104. Die hele schepping, daarin zie je overal de voetsporen van de Schepper. Overal kom je onder de indruk van Zijn oneindige creativiteit en macht. En daarom: 'Prijs de HERE, mijn ziel! Halleluja!' Amen.

